

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XIII. B. Virgo vbi ad fontem residet, Amoris telo icitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

(d) Palma siticuloso gaudet solo; ac proinde flos,
cum sit opacissima, nec solem rorem uel transmittat,
sub ea facile marcescit pro siccitate, & solis nullo ad-
spectu: qualis item fors B. Virginis abs filio iam
absente.

ELEGIA XIII.

B. Virgo ubi ad fontem residet,
Amoris telo icitur.

1. B. Virgo lassâ ad fontem desidet.
2. Ibi Amoris telo sauciatur.
3. Speculatur è colle.
4. Adferit pueri lucem ubi uis emicare.

Rectulit ut duros aurora secunda labores,
Et iam mane nouum feruere cepit iter;
Matutina pari relegit vestigia passu
Virgo, piæque comes Virginis æquat iter.
Ast ubi iam siccos exurit Sirius agros,
Blanditur vitreis riuus amœnus aquis:
Inuitatque virens umbrosâ Nympha sub orno,
Sibila cui blandis obstrepit aura modis.
Purior ipsa nouis est uisa nitescere Lymphis,
Ceum speculum; uultus ut bibit unda meos.
Ad fontem desido, cedri, citriue sub umbrâ;
Circumstant comites obuia turba nurus.
Fons gelidis auris mulcet graue sidus, & undis:
Me graue mulcentem sidus at uerit amor.
Sentio: furtiuo, qui nescio, vulneror ictu.
Suspicio; ab puero missile uulnus ijt.
Ab puero graue uulnus ijt: puer effugis? eheu!
Effugis, ah! oculis pulcher ocelle meis?
Obstupui, terigitque repens præcordia mœror:
Omnis abit, tristi qui sterit ore, color.

Lumina

Lamina tango manu, vacuo sed lumine pulchri
 Pulcher amoris honos, hei mihi! Gnatus abest,
 Gnatus abest, absit, varijs sed vt auolat oris,
 Sic comes hunc varijs aucupor ægra plagis,
 Aucupium felix! volucris sic arte parentis
 Velle capi numen; numine panè frui est.
 Panè sed hoc solidum, fructum quod fraudat amoris,
 Spemque rapit Gnati, quot mihi damna parit!
 Adspicio, quacumque ferunt vaga lumina lucem;
 Qualibet adspiciam; pusio nullus erat.
 Illicet aërij pernix peto culmina montis;
 (Fortis amor quò non virget adire pedes?)
 Prospicio, poterant oculi vel vincere lynces;
 At acies quouis lyncea fallit agro,
 Diuidimur gemini mox ad diuortia collis,
 Hinc ego Virgo parens; Virginis inde comes,
 saucia Virgo, pio graue cui sedet vberè relum;
 Virginis ipse comes saucius inde perit.
 Ah! vno patiere mori duo nomina telo
 Alme puer, qui sis omnibus vna salus?
 Quæres heu! vni cæcus dolor ille parenti:
 Tota sed adspectu terra superba tuo est.
 Ah! precor, ignoret, si te quis viderit hospes,
 Ne te blanditijs occupet ille suis.
 Tu quacumque tener quouis rapis orbe viator;
 Implebis radijs obuia regna tuis.
 Se tibi si coràm sistat vel lumine cassus,
 Gnate tuo pulchrum ducet ab ore iubar.
 Viderit angusto prælustrem sidere vultum,
 Phœbe vale, dicet: sol puer ille meus.
 An queat intus lux tanta latere sub vmbrijs;
 Hunc quoque si cernat pupula cæca diem?
 Me tamen ille latet, quâ non vicinior ardet
 Vlla parens, an abest ergo parentis Amor?

F O ELEGIA